

[Evan Jensen.]

gerne sige, at jeg hilser med tilfredshed, at man kan udvide antallet af læge medlemmer fra 2 til 4. Jeg mener også, at det er nødvendigt, at vi i udvalget meget nøje overvejer formen for valget af provstiudvalgsmedlemmerne. Jeg ser hen til, at vi i udvalget kan finde frem til visse retningslinjer, der kan være mere tilfredsstillende end dem, der vælges efter i øjeblikket.

Endvidere er der en række detaljer i forslaget, tekniske ting og forskellige tidsfrister, som der kan være god grund til at analysere nærmere i udvalget. Men i det store og hele er der tale om fremskridt med hensyn til mulighederne for at koordinere udgifterne inden for kommunernes område, inden for provstiernes område. Der er tale om en decentralisering, hvilket vi fra mit partis side hilser med tilfredshed.

Spørgsmålet om provstiernes øgede arbejdsbyrde bringer én ind på tanken, om man ikke inden for hver kommune burde overveje at have et udvalg, bestående f. eks. af menighedsrådenes formænd eller af to repræsentanter fra hvert af menighedsrådene, som inden for den enkelte kommune kunne foretage en vis koordinering, forinden man sender overslagene til provstiudvalgene. Men også det er en ting, som vi vel kan overveje i udvalget.

Jeg vil gerne på venstres vegne anbefale forslaget til en velvillig behandling i udvalget.

Samuelson: Det radikale venstre er tilfreds med, at man begynder at sanere den kirkelige lovgivning, efter at kommunesammenlægningerne har fundet sted. Der er i de mange småændringer, der sker med dette lovforslag, gode skridt i den rigtige retning. Det er ikke de store og opsigtsvækkende ændringer, men ændringer, der kan være en fordel i det daglige arbejde.

Én af intentionerne er at forenkle den kirkelige administration, og vi finder, at det er godt, at man vil styrke provstiudvalgene, således at de overtager godkendelseskompetencen med hensyn til samtlige lokale kirkelige budgetter. Udvidelsen af provstiudvalgene, således at de kan komme til at bestå af provsten samt fra 2 til 4 læge, er kun rimelig, men selv om udvalget vil kunne foretage den fornødne prioritering og sam-

ordning af de kirkelige opgaver i den enkelte kommune, er vi stadig langt fra en virkelig rationel løsning. Jeg kan ikke forstå, at det ikke skulle være muligt i løbet af et par år at ændre provsti- og stiftsgrænser ud fra det kommunale Danmarkskort, vi lige har fået. Man tager selvfølgelig altid udgangspunkt dér, hvor man selv hører hjemme, og jeg bor i en kommune, der ligger i to stifter, og hvor der er 12 menighedsråd og 3 provstier; den kirkelige administration må her komme til at virke særdeles sendrægtig.

Jeg ved godt, at mange siger, at kirkelige ændringer skal foretages med lempe. Det er også rigtigt, når det drejer sig om teologiske ændringer og ændringer, der har med begrebet folkekirke at gøre. Men mon der er ret mange, der hårdt engagerer sig i, om de bor i det ene eller i det andet provsti? Kunne kirkeministeren ikke tænke sig at få nogle folk til at komme med et konkret udspil til ændring af provsti- og stiftsgrænser? Brug vores kommunale Danmarkskort som udgangspunkt for en debat om en virkelig tilbundsående revision.

Må jeg i den forbindelse sige, at når nu man øger antallet af medlemmer i provstiudvalgene, så vil jeg gerne se positivt på, at man lod mere end 4 medlemmer medvirke, da det nu er et betydelig større arbejde, disse udvalg skal have. Og så kan jeg da for øvrigt ganske tilslutte mig hr. Burgdorfs spørgsmål: hvorfor skal provsten egentlig være født formand for dette udvalg? Provstiudvalgene vælges på en særdeles uhensigtsmæssig måde nu, hvor mange gange over hundrede nye menighedsrådsmedlemmer møder op for at udpege to kandidater og senere kan nøjes med at stemme på én; det bliver vist temmelig tilfældigt, hvem der får sæde i provstiudvalget. Man kan risikere, at selv store kommuner ikke får en repræsentant i provstiudvalget. Derfor tror jeg, det ville være en fordel, hvis det blev yderligere udvidet.

Hele den decentraliseringstendens, som lovforslaget er udtryk for, er glædelig. Jo flere siger vi kan få bort fra kirkeministeriet og ud på det mere lokale plan, des bedre. Kunne vi på lang sigt opnå at få den nuværende struktur med menighedsråd, provstiudvalg, stiftsøvrighed og ministerium ændret således, at det folkevalgte element blev